

ochranu jiného právního statku než onoho, který je chráněn citovaným předpisem organizačního zákona. Nevylučuje tedy cit. předpis kompetenci politických úřadů v případech, kdy orgán veřejné správy stihá vinníka pro urážlivé jednání soudně sám jako osoba soukromá pro delikt soukromé obžaloby.

V daném případě je nepopřeno, že byl st-l stihán okr. soudem pro delikt podle §§ 1 a 2 zák. čl. XLI:1914, který má za účel chrániti čest osoby soukromé. Delikt ten je podle § 6 cit. zák. čl. deliktem soukromožalobním. Podle toho, co uvedeno, nevylučuje však stihání a potrestání soudem pro uvedený delikt policejně-trestní stihání ve smyslu čl. 4 odst. 2 org. zák. Neporušil proto žal. úřad zákon, potrestal-li st-le pro přestupek čl. 4 odst. 2 cit. zák., ačkoli bylo mu známo, že je st-l stihán k žalobě E. T. okr. soudem pro přestupek §§ 1 a 2 zák. čl. XLI:1914.

Č. 11.418.

Samospráva obecní: I. Státní obvodní lékař není podle ustanovení § 5 odst. 2 ob. ř. vol. volitelný do obecního zastupitelstva obce příslušného politického okresu.

Řízení před nss-em: II. K výkladu ustanovení § 17 zák. o ss.

(Nález ze dne 13. září 1934 č. 17.427.)

Prejudikatura: ad I.: Boh. A 11.151/34; srov. Boh. A 6671/27.

Věc: MUDr. František T. v L. (adv. Dr. Kar. Langer z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o volitelnost za člena obecního zastupitelstva a o odkladný účinek stížnosti na nss.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: K námitkám Jana Č. a Jana P. v L. zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím ze 7. ledna 1932 volbu st-le, státního obvodního lékaře v L., za člena obecního zastupitelstva v L. z těchto důvodů: Podle platných ustanovení nutno st-le pokládati za úředníka včleněného v organismus okr. úřadu v Ml. Boleslavi, jemuž přísluší bezprostředně dozor nad obcí L., a jako takový nemůže býti volen podle výslovného ustanovení § 5 bod 2 vol. řádu do obcí do obecního zastupitelstva.

Dalším nař. rozhodnutím z 20. února 1932 nevyhověl žal. úřad žádosti st-lově, aby jeho stížnosti, kterou do rozhodnutí ze 7. ledna 1932 podal k nss-u, přiznal odkladný účinek. V důvodech tohoto rozhodnutí se praví, že pro přiznání odkladného účinku není předpokladu § 17 zák. o ss, neboť veřejný zájem vyžaduje, aby obec byla spravována zástupci do jejího zastupitelstva řádně zvolenými a neprodleným výkonem rozhodnutí nemůže st-li vzniknouti nenahraditelná škoda.

O stížnostech do obou uvedených rozhodnutí uvážil nss:

K rozhodnutí ze 7. ledna 1932:

Podle § 5 č. 2 řádu volení v obcích nemohou býti voleni za členy obecního zastupitelstva a obecních komisí úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Stížnost má za to, že státní obvodní lékaře nelze pokládati za úředníky úřadu okresního, jemuž ovšem přísluší nad obcí přímá moc dohlédací, kterou však nevykonává obvodní lékař, jenž k oné moci dohlédací nemá žádného vztahu.

Otázkami, jež takto stížnost vznáší na spor, zabýval se nss již v nál. Boh. A 11.151/34 a vyslovil zde a blíže odůvodnil právní názor, že státní obvodní lékaře, ustanovené podle zák. č. 332/20 Sb., jakým je právě i st-l, sluší pokládati za úředníky státní, včleněné v organismus okr. úřadu, jakož i další názor, že podvěti »jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací« v nahoře cit. § 5 č. 2 vol. řádu nevztahuje se na dotčené úředníky, nýbrž na úřady, u nichž úředníci ti jsou ustanoveni; nss dospěl pak k závěru, že státní obvodní lékař, ustanovený podle uvedeného zákona, jest podle § 5 č. 2 vol. řádu vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva obce, spadající do obvodu okr. úřadu, u něhož jest obvodní lékař ustanoven. Na těchto právních názorech trvá nss i v tomto sporu.

Pokud právní zástupce stížnosti opačný názor opíral zejména o tvrzení, že státní obvodní lékaři jsou podle zák. č. 236/1920 ve spojení se zákonem č. 332/1920 Sb. v soukromoprávním služebním poměru ke státní správě a že již proto nemohou býti pokládáni za orgány včleněné v organismus okr. úřadu, sluší k vývodům těm poznamenati, že, jak nss vyslovil v nál. Boh. A 6671/27, je smlouva, kterou uzavírá státní správa s jmenovanými lékaři, smlouvou veřejnoprávní a že i služební poměr jejich je poměrem práva veřejného. Ostatně je právní povaha služebního poměru st-lova pro spornou otázku nerozhodnou, ježto ani soukromoprávní charakter služebního poměru by zásadně nevylučoval včlenění st-le do organismu okresního úřadu.

Z předeslaného plyne bezdůvodnost námitek první stížnosti, kterou proto bylo zamítnouti.

K rozhodnutí z 20. února 1932:

Podle ustanovení § 17 zák. o ss nemá stížnost k nss-u sama o sobě účinku odkládajícího, st-l může však žádati za odklad u správního úřadu, který jej má povolit, nevyžadují-li veřejné zájmy okamžitého výkonu a vzešla-li by straně z tohoto výkonu nenahraditelná újma.

Žal. úřad popřel, že jsou v dnešním případě dány předpoklady, za nichž právě cit. ustanovení přiznává straně nárok na povolení odkladného účinku, dovodiv, že veřejný zájem žádá okamžitého výkonu jeho rozhodnutí ze 7. ledna 1932 a neuznav, že by výkonem tím vzešla st-li nenahraditelná škoda. — Stížnost dovozuje, že jsou splněny oba uvedené předpoklady. Pokud jde o první moment, uvádí, že ovšem obec má býti spravována zástupci řádně zvolenými, leč tomuto stanovisku by se vyhovělo, i kdyby st-li byl odklad povolen, neboť stačilo svolati nově zvolené zastupitelstvo, aniž st-lův případ musil býti v jakékoli souvislosti s výkonem rozhodnutí. Nově zvolené obecní zastupitelstvo mohlo býti svoláno ať již se st-lem nebo bez něho, v kterémž případě by nastoupil náhradník z téže volební skupiny, takže mocenský poměr by zůstal týž, a nemůže proto býti v žádném případě dotčen veřejný zájem. Stížnost dále dovozuje, že by naopak veřejný zájem získal, kdyby rozhodnutí nebylo vykonáno, poněvadž st-l byl po několik období starostou města a vykonával svoji funkci zcela zdarma a ke spokojenosti všech skupin.

Stížnosti nebylo možno přisvědčiti.

Jest ovšem pravda, že povolením odkladného účinku nebylo by se zmařilo konstituování nově zvoleného obecního zastupitelstva a mohlo

toto zastupitelstvo býti podle § 59 ob. řádu vol. svoláno a vykonati úkony v tomto předpise určené. Avšak právě tak jest zjevno, že povolením odkladného účinku zůstal by st-l členem obecního zastupitelstva se všemi jeho právy, z nichž by nemohl býti vylučován, ač podle ustanovení § 5 č. 2 — jak o tom byla řeč nahoře — nejso volitelný podle vůle zákonodárcovy členem obecního zastupitelstva státi se neměl. Ustanovení § 5 č. 2 ob. řádu volebního již pak samo jest dáno v zájmu veřejném, jemuž podle názoru zákonodárcova by se přičilo, aby členem obecního zastupitelstva byla osoba, včleněná v organismus úřadu dozorčího, právě z důvodu, že tomuto úřadu přísluší nad obcí přímá moc dohlédací.

K tomu pak přistupuje i úvaha, že volební řád klade takovou váhu na požadavek, aby se zamezila účast osob nevolitelných v členství v obecním zastupitelstvu, že vyloučení osob těch neponechal jen vůli a opatrnosti voličů, kteří jinak jsou jedinými pány námitkového řízení a tím osudu volebních výsledků, nýbrž pokládal za nutno vyhraditi proti osobám nevolitelným v § 53 právo zákroku úřadu dohlédacího třeba proti vůli voličů, přiznav dokonce jeho rozhodnutí, aby jakýkoli průtah se zamezil, platnost konečnou.

Za tohoto stavu nepochybil žal. úřad, dospěl-li k závěru, že veřejný zájem okamžitého výkonu jeho rozhodnutí vyžaduje. Je-li tomu tak, bylo by procesně zbytečno zkoumati, zda právem neuznal i existenci druhého předpokladu, když tento druhý předpoklad — nenahraditelná újma — sám bez předpokladu prvního nároku na přiznání odkladného účinku nezakládá.

Č. 11.419.

Živnostenské právo: I. * Právo rekursu proti udělení dispense od průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti hostinské podle § 5 zák. č. 112/1927 Sb. živn. společenstvu nepřísluší. — II. * Slova »podle okolností« obsažená v § 18 odst. 5 živn. ř. vztahují se i na posuzování potřeby obyvatelstva.

(Nález ze dne 14. září 1934 č. 17.336.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 8668/30.

Věc: Společenstvo živností hostinských a výčepnických v M. proti ministerstvu obchodu o dispens od průkazu způsobilosti a proti zemskému úřadu v Praze o koncesi hostinskou a výčepnickou.

Výrok: Stížnost na rozhodnutí min. obch. z 12. února 1932 se odmítá pro nepřípustnost, rozhodnutí zem. úřadu v Praze z 21. března 1932 se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: I. Nař. rozhodnutím z 12. února 1932 prominulo min. obch. Josefu F. po rozumu § 5 zák. z 15. července 1927 č. 112 Sb. předepsaný průkaz způsobilosti pro živnost hostinskou a výčepnickou za účelem získání koncese pro hotelový podnik se stanovištěm v K. č. p. 11 s odůvodněním, že jde o význačný hotelový podnik, jehož provozování má význam pro povznesení ruchu turistického a cizineckého, a že jmenovaný prokázal, že svým rozhledem a zkušenostmi podává záruku odborného vedení takového podniku.